

[Køfoed.]

i Grønland, og så vidt jeg har fået oplyst fra fiskerne på de syddanske både, har man fanget ca. 40.000 lomvier i 1971. Så synes jeg, det er en stærk beskyldning, når man indirekte siger, at de syddanske fiskere har fanget mellem 500.000 og 800.000. Hvem har fanget de andre? Tror man virkelig, at man ved at totalforbyde laksefiskeri ved Grønland kan forhindre, at de lomvier går i de grønlandske garn? Jeg har ikke den forestilling, selv om der ganske vist var et medlem af dette ting, der sagde: jeg er helt sikker på, at Grønlandsminister Knud Hørling har taget disse lomvier i ed, så de kun går i syddanske garn og under ingen omstændigheder vil opsøge de grønlandske. Det er muligt, at statsministeren vil godtage den forklaring, men så må vi have den nærmere uddybet. Så meget om lomviene.

Må jeg til slut sige, at jeg stadig sætter et spørgsmålstegn ved, om regeringen har handlet fuldt lovmedholdeligt i denne affære. Det er meget rigtigt, når fiskeriministeren forklarer ICNAF-aftalens formålsparagraf og oplæser, hvad vi tog fat på i loven om internationale reguleringsforanstaltninger, men jeg vil bare sige til fiskeriministeren og statsministeren, at da vi diskuterede den lov i folketinget, var der ingen af udvalgets medlemmer, der havde nogen som helst anelse om, at man skulle indføre totalforbud uden om folketinget. Det mener jeg fremgår klart af den debat, der har været.

Jeg har også set, at det har været nævnt, at disse fiskere kunne fortsætte fiskeriet, for det var ikke lovmedholdeligt at forbyde dem det, og så kunne spørgsmålet afgøres ved en domstol. Jeg mener ikke, det kan være fiskernes opgave at se, om det, regeringen gør, er lovligt. Det må være folketingets opgave, og derfor har vi debatten. Jeg tvivler altså på, at dette forbud er i overensstemmelse med den lov, vi vedtog. Jeg tror ikke man har bemyndigelse, men jeg håber, vi kan diskutere det, og jeg kan sige foreløbig, at jeg er nogenlunde tilfreds med redagelsen. Jeg håber, der kommer endnu flere ting frem under debatten.

Jørgen Peder Hansen: Jeg skal på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger om laksefiskeriet ved Grønland, hvorom der som bekendt er indgået en aftale med den

amerikanske regering, som det er hensigten at forelægge for den nordvestatlantiske fiskerikommission på det kommende kommissionsmøde i maj måned, naturligvis med den tanke at få tilslutning fra de øvrige deltagerlandes side.

Der har jo været ikke så lidt spræl i lakse-spørgsmålet igennem en længere årrække; det gælder både den hjemlige debat og debatten mange steder i udlandet. Det er just heller ingen hemmelighed, at Danmark som følge af sit særlig omfattende engagement i laksefiskeriet på det åbne hav ofte er blevet placeret centralt i dette spørgsmål; det har givet god næring til diskussionen både herhjemme og i udlandet, hvor vi har set ret så voldsomme udladninger i pressen, hvad statsministeren jo for et øjeblik siden gav os nogle udmærkede eksempler på, og endvidere organiserede protestbevægelser blandt politikere. I sådanne situationer får følelsesmæssige reaktioner ofte en fremskudt placering, og det finder jeg også har været tilfældet her.

Det mest markante udtryk for dette forløb af debatten har vi kunnet notere i USA, hvor en rejst folkestemning formentlig har haft en betydelig indflydelse på vedtagelsen af den såkaldte Pelly-lov, som jo allerede er omtalt i debatten i dag. Det er en lov, som efter min opfattelse ingen ansvarlig regering ville have kunnet se bort fra med de konsekvenser, den indebærer dels for vor fiskeriexport til USA på op imod 200 mill. kr. — hvor det som bekendt drejer sig ikke om laks, men om fiskeriprodukter af vidt forskellig art — dels også for anden dansk eksport til dette marked som en følge af den betydelige kampagne, der er sat i gang for ikke at købe danske produkter. Jeg har bemærket mig, at det ikke er i alle kredse, man ser helt så unuanceret på tingene, og jeg må egentlig tage bl. a. det spørgsmål, som blev stillet her i tinget den 12. januar af hr. Arne Christiansen til fiskeriministeren, som et udtryk for, at man i vide kredse er opmærksom på, at der ligger konsekvenser af alvorligt omfang gemt netop i lakse-spørgsmålet.

Jeg synes ikke, regeringen skal have utak, fordi den har taget om roden af problemet og nu søger en afklaring på det. Tværtimod finder jeg det både rigtigt og nødvendigt at nå frem til en afklaring af hensyn til vore